

УДК 347.9
ББК 67.410.14

**БАЪЗЕ МАСЪАЛАҲОИ
МАФҲУМ ВА ТАБИАТИ
ҲУҚУҚИИ СУДҲОИ ҲАКАМӢ**

**НЕКОТОРЫЕ ВОПРОСЫ О
ПОНЯТИИ И ПРАВОВОЙ
ПРИРОДЕ ТРЕТЕЙСКИХ СУДОВ**

**SOME ISSUES
CONCERNING THE NOTION
OF ARBITRATION TRIBUNALS
AND THEIR LEGAL NATURE**

Шукуров Фарҳодҷон Манонович, муаллими
калони кафедраи ҳуқуқи граждани ва меҳнати
ДДҲБСТ (Тоҷикистон, Хуҷанд)

Шукуров Фарходдҷон Манонович, старший
преподаватель кафедры гражданского и трудового
права ТГУПБП (Таджикистан, Худжанд)

Shukurov Farhoddjhon Manonovich, senior lecturer
of the department of civil and labor law under
TSUPBP (Tajikistan, Khujand)
E-MAIL: shukurovf1975@mail.ru

Калидвожаҳо: суди ҳакамӣ, суди доимоамалкунанда, мурофия, баҳсҳои иқтисодӣ, баҳсҳои
граждани, шакли алтернативӣ, ҳалли баҳс

Масъалаи муайян намудани мафҳум ва табиати ҳуқуқи судҳои ҳакамӣ баррасӣ шудааст. Таъкид шудааст, ки солҳои охир дар адабиёти ҳуқуқӣ масъалаҳои мақоми ҳуқуқи судҳои ҳакамӣ, доираи салоҳият ва оқибати қарорҳои қабулшаванда беш аз пеш мавриди муҳокима ва муҳоҳисаҳои тӯлонии илмӣ қарор дода мешаванд. Дар асоси таҳлили мулоҳизаю ақидаҳои олимони ватани ва хориҷӣ ба вижаҳои танзими ҳуқуқи фаъолияти судҳои ҳакамӣ равшанӣ андохта, низоми қонунгузори миллии Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ин соҳа муайян карда шудаанд ва роҳҳои такмили он пешниҳод гардидааст. Дар заминаҳои таҳлили қонунгузори амалкунанда доир ба табиати ҳуқуқи судҳои ҳакамӣ ҳулосаҳо бароварда шудааст. Аз ҷумла, суди ҳакамӣ ҳамчун шакли алтернативии ҳалли баҳсҳои иқтисодӣ ва граждани муайян карда шудааст, ки дар ду намуд таъсис дода мешавад: судҳои ҳакамии доимоамалкунанда; судҳои ҳакамии як борамалкунанда. Судҳои ҳакамӣ имкон медиҳанд, ки тарафҳо мустақилона, озодона ва дар ҳамбастагии якдигар баҳсҳои худро ҳаллу фасл намоянд.

Ключевые слова: третейский суд, постоянно действующий суд, процесс, экономические споры, гражданские споры, альтернативная форма, разрешение споров

Рассматривается вопрос об определении понятия и правовой природы третейских судов. Отмечается, что в последнее время в научной литературе проблематика правового статуса третейских судов, сфера компетенции указанных субъектов, последствия принятия решения этими органами являются предметом научных дискуссий. Путём анализа мнений отечественных и зарубежных учёных выявлены особенности правового регулирования деятельности третейских судов, определена система национального законодательства Республики Таджикистан в указанной сфере, предложены пути его совершенствования. Анализ отечественного законодательства позволил сделать ряд выводов. В частности, третейские суды определены как альтернативная форма разрешения гражданско-правовых, экономических споров и могут быть образованы в двух формах: постоянно действующие третейские суды и третейские суды, образуемые единожды. Третейские суды дают возможность сторонам самостоятельно, свободно и во взаимосвязи с друг другом решать возникающие споры.

Key-words: *arbitration tribunal, constantly functioning court, trial, controversies in regard to economy, civil controversies, alternative form, settlement of arguments*

The article dwells on the issue dealing with a definition of the notion and nature of arbitration tribunals. It is noted that for the latest time such issues as problematics of legal status of arbitration tribunals, sphere of authorization of the latters for certain actions, aftermath of adoption of resolutions by the bodies in question have been a subject of scientific arguments. Analyzing the opinions of home and foreign scientists the author of the article elicits the specificities of legal regulation in reference to the activities of arbitration tribunals, he determines the system of Tajikistan Republic national legislation in the sphere under consideration and moves out the ways of its improvement. The analysis of national legislation affords to make a number of inferences. In particular, arbitration tribunals are defined as an alternative form of settlement as to civil-legal economic controversies and they may be presented in two variants: permanently functioning arbitration tribunals and those ones formed for a concrete single case. Arbitration tribunals enable litigant parties to settle emerging arguments self-sufficiently, in a free manner, and choose natural connection with each other or one another.

Солҳои охир дар адабиёти ҳуқуқӣ масъалаҳои мақоми ҳуқуқии судҳои ҳакамӣ, доираи салоҳият ва оқибати қарорҳои қабулшаванда беш аз пеш мавриди муҳокима ва муҳоҳисаҳои тӯлонии илмӣ қарор дода мешаванд [4, с. 127-133]. Сабаби чунин ҳолат ноаниқ будани муносибати қонунгузор, инчунин таълимоти ҳуқуқии кишвар нисбати ин падидаи ҳуқуқӣ ба шумор меравад. Аз ин рӯ, бо назардошти мубрамияти пажӯҳиши илмии масъала, дар мақолаи мазкур кӯшиш ба харҷ медиҳем, то мафҳум ва табиати ҳуқуқии судҳои ҳакамиро ба риштаи таҳлил кашем.

В.В. Прохоренко таърихи ба вучуд омадани судҳои ҳакамиро мавриди таҳқиқ қарор дода, ишора менамояд, ки таърихи баррасии ҳакамии баҳсҳо яке аз шаклҳои қадимтарини ҳимояи ҳуқуқҳои граждани ба ҳисоб меравад. Он зина ба зина шакли дигари қадимаи ҳимояи ҳуқуқ – ваколоти худсарона амалкуниро иваз намудааст. Вақте, ки қарзҳои ба хонаи қарздор ҳозир мегардид, бар ивази маблағи қарз амволи вайро ба тасарруфи худ медаровард ва бо ин ваколоти худсарона амалкуниро татбиқ менамуд. Чунин намуди ҳимояи ҳуқуқ ба худсарона амал қардан (самоуправство) хеле наздик мебошад. Аз ин рӯ дар натиҷа маҳз шакли баррасии ҳакамии ҳалли баҳсҳо ҳамчун шакли ба талаботи муомилоти молумулкӣ мувофиқ инкишоф ёфт [7].

Тавре ки Зариф Ализода қайд намудааст, эъмори ҷомеаи шаҳрвандӣ ва давлати демократии ҳуқуқбунёд тақозо менамояд, ки шаҳрвандон, созмону ташкилотҳои онҳо ҳар чӣ бештар баҳсҳои худро мустақилона дар ҳамбастагии якдигар ва бо истифода аз воситаҳои ғайридавлатии (альтернативии) ҳалли чунин баҳсҳо дида бароянд [1, с.8-10].

Дар ҷомеаи мутамаддини ҷаҳони муосир намудҳои гуногуни чунин воситаҳои ғайридавлатии ҳалли баҳсҳо ба таври васеъ истифода бурда мешаванд. Миёнаравӣ (медиатсия), воситаи оштишавӣ, гуфтушунидҳо; баҳои пешакии ҷониби бетараф, судҳои ҳакамӣ (бо қарори ҳатмӣ ва ғайриҳатмӣ) аз қабилҳои онҳо мебошанд.

Яке аз воситаи муҳими ҳалли чунин баҳсҳои судҳои ҳакамӣ мебошанд, ки онҳо имкон медиҳанд тарафҳои мустақилона, озодона ва дар ҳамбастагии якдигар баҳсҳои худро ҳаллу фасл намоянд. Тарафҳои метавонанд барои ҳалли баҳсҳои худ судҳои ҳакамии якҷабр амалкунанда (барои ҳалли баҳси бавучудодаи мушаххас) созмон диҳанд ё ба судҳои ҳакамии доимоамалкунанда муроҷиат намоянд.

Тавре ки С.Ш. Болтуев ишора менамояд, «фақат аз соли 2008, баъди қабул шудани Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи судҳои ҳакамӣ» меъёрҳои ҳуқуқии танзимкунандаи фаъолияти мақомоти амалкунандаи яке аз шаклҳои муҳими ҳимояи ҳуқуқи граждани дар замони муосир – судҳои ҳакамӣ хусусияти қонунӣ пайдо кард. То ин вақт масъалаи ташкил ва фаъолияти онҳо дар муносибатҳои ҳуқуқӣ-граждани шаҳрвандон бо Низомномае ба танзим дароварда мешуд, ки ба Кодекси муурофияи граждани замима гашта буд» [2, с.143-144].

Агар барои муайян намудани мафҳуми «суди ҳакамӣ» ба Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи судҳои ҳакамӣ»¹ рӯй орем, пас суди ҳакамӣ шакли алтернативии ҳалли баҳсҳои иқтисодӣ ва граждани мебошад, ки дар асоси хоҳиш ва пешниҳоди тарафҳои баҳс таъсис ёфта (интихоб шуда), ҳалли баҳси миёни онҳоро ҳолисона, одилона ва тибқи қонун ҳаллу фасл менамояд. Қонун муқаррар намудааст, ки судҳои ҳакамӣ ду намуд доранд: 1) судҳои ҳакамии доимоамалкунанда; 2) судҳои ҳакамии яқборамалкунанда [6].

Пас, қайд кардан ба маврид мебошад, ки муайянсозии мафҳуми суди ҳакамӣ бевосита бо ҳайати як ҳакам ё ҳайати ҳакамон оид ба баррасии баҳси мушаххас алоқаманд мебошад. Т.В. Летута дар чараёни омӯзиши масъалаи табиати ҳуқуқии судҳои ҳакамӣ саволи зеринро мегузорад: «Оё суди ҳакамиро ба ҳакам ва ё коллегияи арбитрон (ҳакамон) айният додан имконпазир аст? Ин савол саволи риториқӣ аст[4, с.79]. Барои мутахассисони соҳаи ҳуқуқи граждани нуктаҳои зерин возеху равшан мебошанд ва ба ҳаллу фасл эҳтиёҷ надоранд:

Аввалан, шумораи ҳайати ҳакамон ба табиати ҳуқуқии қарори қабулшавандаи суди ҳакамӣ таъсир намерасонад. Ҳам дар мавриди иштироқи як ҳакам ва ҳам дар мавриди иштироқи якчанд ҳакам қарор аз номи суди ҳакамӣ, на аз номи як шахси алоҳида (ҳатто ҳакам) бароварда мешавад;

Сониан, ба воситаи ишора ба ҳакам ё ҳайати ҳакамон муайян кардани суди ҳакамӣ маъно надорад ва ин ҳолат дар муқоиса бо дигар падидаҳои ҳуқуқӣ возеху равшан мегардад. Масалан, хангоми муайян намудани мафҳуми «суд» сарчашмаҳои ҳуқуқӣ танҳо бо ишора намудан ба як судя ва ё гурӯҳи судяҳо маҳдуд намегарданд. Суд ҳамчун мақоми давлатии баамалбарорандаи адолати судӣ «дар шакли баррасӣ ва ҳалли ҳама гуна категорияҳои парвандаҳо бо тартиби муурофиявии муқаррар намудани қонун» муайян карда мешавад [4, с.78].

Ҳамин тавр, тавсифи падидаи ҳуқуқӣ танҳо бо номбар намудани субъектҳои ба мавҷудияти он бевосита алоқамандӣ дошта маҳдуд шуда наметавонад.

Мавҷуд набудани таърифи дар қонун зикршудаи мафҳуми суди ҳакамӣ, ки табиати моддию ҳуқуқии онро инъикос мекунад, боиси нафаҳмидани моҳияти падидаи ҳуқуқии мавриди таҳқиқ мегардад. Аз як тараф, «суди ҳакамӣ ба низоми мақомоти ба амалбарории адолати судӣ мансуб намебошад». Мутаносибан онро сивилистика аз мавқеи иштироқи давлат дар муносибатҳои граждани-ҳуқуқӣ, чи тавре ки ин ҳолат дар мавриди мақоми судҳои давлатӣ ҷой дорад, баррасӣ карда наметавонад.

Аз тарафи дигар, дар баррасии парвандаҳо аз ҷониби судҳои ҳакамӣ ҳамаи

¹ Дар матни мақола минбаъд Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи судҳои ҳакамӣ» бо калимаи «қонун» ифода мешавад.

стандартҳои баррасии парванда аз ҷониби судҳои давлатӣ риоя мегардад. Кафолатҳои ҳалли баҳс дар судҳои ҳакамӣ бояд ба кафолатҳои адолати судӣ шабеҳ бошанд» [4, с. 78]. Пас, ба эътибор нагирифтани ҷанбаҳои оммавӣ - ҳуқуқи падидаи мазкур имкон намедихад, ки хусусияти судҳои ҳакамӣ муайян карда шаванд.

С.Г. Забегайло дар пажӯҳишҳои илмӣ худ масъалаи ғайриимкон будани мансуб донишмандони судҳои ҳакамӣ ба субъектони “давлатӣ” ё ба субъектони “хусусӣ”-и муносибатҳои граҷданӣ-ҳуқуқиро матлаби таҳлил қарор дода, ба аҳамиятноки будани мавзӯи мазкурро ишора намудааст[3].

Инкишофи муносибатҳои иқтисодӣ ва молию пулӣ ва дигар омилҳои инкишофи муносибатҳои хусусӣ тақозо менамоянд, ки судҳои ҳакамӣ низ дар соҳаҳои алоҳидаи ин муносибатҳо фаъолият намоянд, яъне ба тариқи махсусгардонидашуда фаъолият баранд. Зеро соҳаҳои ҳаёти ҷомеа бисёрҷанба, мухталиф ва мураккаб буда, дониши зиёди махсус ва мутахассисони босалоҳияти ин соҳаҳо тақозо менамояд, то ки онҳо баҳсҳои бамиёномадаро ҳамаҷониба, воқеъбинона ва бегаразона ҳаллу фасл намоянд. Аз ин ҷо, судҳои ҳакамӣ дар соҳаи кишоварзӣ, қарздиҳӣ, сохтмон ва соҳаҳои дигарро кишварҳои мутарраққӣ таъсис ёфта метавонанд.

Махсусгардонии судҳои ҳакамӣ ҳамчунон барои дар вақти кӯтоҳ ва дар сатҳи баланди касбӣ ҳал намудани баҳсҳои тарафҳо низ хеле муфиду зарур мебошад.

Суди ҳакамӣ яке аз шакли муҳим ва ташаккулёфтаи алтернативии ҳалли баҳсҳои иқтисодӣ ва граҷданӣ ба шумор меравад. Дар амалияи давлатҳои ҷаҳони муосир онҳо зарурату аҳамияти худро собит намуданд ва пайваста мукаммалу инкишоф ёфта истодаанд.

Ҳамон тавре, ки пештар қайд гардид, яке аз хусусиятҳои ҳама гуна низоъҳо, аз ҷумла баҳсҳои иқтисодӣ ва граҷданӣ аз он иборат мебошанд, ки онҳо ба кӯмаки ҷониби сеюм (шахси сеюм) эҳтиёҷдоранд, зеро ду тараф, ки миёни онҳо ихтилоф ба вучуд омадааст, наметавонанд (аз ҷумла аз лиҳози психологӣ) ба ҳам биёянд, баҳсҳои мавҷудаи худро ҳаллу фасл намоянд. Ҷониби сеюм (ё шахси сеюм) бояд мавқеи онҳоро ба ҳам наздик созад, бурду боҳти тарафҳо оид ба баҳс ба онҳо фаҳмонад, то ки онҳоро ба созиш биёрад ё дар асоси қонун одилона ва ҳолисона баҳси онҳоро ҳаллу фасл намояд [1, с.22].

Албатта, интиҳоби тарзу воситаҳои ҳалли баҳсҳо аз иродаи тарафҳо вобаста аст. Онҳо мустақилона бо дарназардошти манфиатҳои худ ин воситаҳоро интиҳоб менамоянд ва ба ин амал ҳуқуқи комилдоранд. Аз дигар тараф, таҷрибаю амалияи фаъолияти судҳои ҳакамӣ дар давлатҳое, ки ин мақом дар онҳо собиқаи зиёд дорад, нишон медиҳад, ки дар баррасӣ ва ҳаллу фасли баҳсҳои иқтисодӣ бештар судҳои ҳакамӣ доимоамалкунанда муфидтар ва самараноктар мебошанд, зеро онҳо ҳам аз нигоҳи ташкилӣ ва ҳам аз нигоҳи ихтисоснокию таҷрибаи фаъолияти ҳакамҳои ин судҳо ба ин қор хубтар омода мебошанд.

Дар соҳаи муносибатҳои тижоратӣ байналмилалӣ бештар арбитражҳои байналмилалӣ тижоратӣ амал мекунанд, ки онҳо яке аз намудҳои судҳои ҳакамӣ доимоамалкунанда мебошанд. Ин мақомот дар назди палатаҳои савдою саноат таъсис дода мешаванд, зеро ин палатаҳо бевосита ба ташкили муносибатҳои савдои хориҷӣ ва бо субъектҳои хориҷӣ хусусӣ бештар саруқордоранд.

Судҳои ҳакамӣ ҳамчун механизми алтернативии ҳалли баҳсҳои иқтисодӣ ва граҷданӣ дар асоси принципҳои ҳоси худ таъсис меёбанд ва фаъолият мекунанд. Ин принципҳо аз моҳияти демократӣ, бегаразона, ҳолисона ва мустақилияти судҳои ҳакамӣ бармеоянд.

Ба ин принципҳо дохил мешаванд:

- 1) ба таври ихтиёрӣ, дар асоси хоҳиши тарафҳо ташкил шудани судҳои ҳакамӣ;
- 2) интиҳобӣ будани судяҳои судҳои ҳакамӣ;
- 3) ба қонунгузори мурофиавии граждани ва мурофиаи судии иқтисодӣ вобаста набудани судҳои ҳакамӣ;
- 4) ба таври пӯшида гузаронидани муҳокимаи ҳакамӣ;
- 5) ба таври ихтиёрӣ иҷро намудани қарори суди ҳакамӣ;
- 6) дастгирии давлатии ғайолияти судҳои ҳакамӣ [5, с.127-133].

Яке аз принсипи асосии ташкилшавии судҳои иқтисодӣ ин дар асоси розиёти тарафҳо ташкил шудани суди номбурда мебошад. Тарафҳо розиёти худро метавонанд дар шартномаҳои граждани- ҳуқуқии худ дар шакли тавзеҳоти ҳакамӣ ва ё дар шакли созишномаи ҳакамӣ барои дар суди ҳакамӣ баррасӣ ҳал намудани баҳси бавучудомада ифода намоянд. Тибқи розиёти тарафҳо онҳо метавонанд аз судҳои ҳакамии доимоамалкунанда ва ё як қарата истифода баранд.

Ба таври ихтиёрӣ ва дар асоси розиёти тарафҳо ташкил шудани судҳои ҳакамӣ муайянкунандаи дигар принсипҳо ва ҷанбаҳои ғайолияти судҳои ҳакамӣ мебошад. Моҳияти судҳои ҳакамӣ ҳам аз ҳамин принсип бармеояд.

Аз ҷониби тарафҳо интиҳоб шудани судяҳои судҳои ҳакамӣ низ ба моҳияти демократии судҳои ҳакамӣ иртиботи бевосита дорад. Тарафҳои баҳс хангоми муроҷиат ба судҳои ҳакамии доимоамалкунанда судяҳоро бо хоҳиши худ мустақилона интиҳоб менамоянд. Судяҳо аз ҷониби тарафҳо бояд дар асоси ихтисосмандӣ, қордонӣ, таҷрибадорӣ ва бегаразии онҳо интиҳоб қарда шаванд. Агар манфиатдори судя нисбат ба баҳси баррасишаванда маълум гардад, ҳуди судя ё тарафе нисбати он бояд ихзори рад намояд.

Ба қонунгузори мурофиавии граждани ва мурофиаи судии иқтисодӣ вобаста набудани судҳои ҳакамӣ. Маълум аст, ки мурофиаи граждани ва мурофиаи судии иқтисодӣ тибқи кодексҳои ин соҳаҳо дар судҳои давлатӣ сурат мегирад ва қоидаҳои мурофиавии онҳо хеле мураккаб мебошанд. Дар судҳои ҳакамӣ, ки тарафҳо бо хоҳиши худ, мустақилона онҳоро ташкил медиҳанд ва дар асоси розигии онҳо муҳокимаи ҳакамӣ оғоз мегардад, зарурат ба чунин қоидаҳои мураккаби мурофиавӣ намоёнад. Мурофиа дар судҳои ҳакамӣ ба таври сода мегузарад. Ин мурофиа дар асоси қоидаҳои (регламент ё низомномаи) судҳои ҳакамии доимоамалкунанда ё дар асоси созишномаи ҳакамӣ, ки барои таъсиси судҳои ҳакамии як қарата баста мешавад, сурат мегирад.

Ба таври пӯшида гузаронидани муҳокимаи ҳакамӣ. Маҷлисиҳои судҳои ҳакамӣ маъмулан пӯшида гузаронида мешавад. Пӯшида гузаронидани ин маҷлисиҳо ба он вобаста аст, ки масъалаҳои дар ин судҳо баррасишаванда моҳияти хусусӣ дошта, ба манфиати тарафҳои баҳс дахл доранд ва ташкилшавию ғайолияти судҳои ҳакамӣ низ бо ташаббуси тарафҳои баҳс вобаста аст. Аз ин ҷо, принсипи “дарҳои қушода”, ки дар судҳои давлатӣ амал менамояд, барои судҳои ҳакамӣ ҳатмӣ нест. Шахсоне, ки иштирокчии муҳокимаи ҳакамӣ нестанд, метавонанд танҳо бо розигии тарафҳои баҳскунанда дар маҷлиси судӣ иштирок намоёнд.

Ба таври ихтиёрӣ иҷро намудани қарори судҳои ҳакамӣ. Ин принсип аз он бар меояд, ки суди ҳакамӣ, ки дар асоси ихтиёрӣ ва бо майлу хоҳиши тарафҳо ташкил қарда мешавад, иҷроиши қарори он низ бояд ба таври ихтиёрӣ иҷро қарда шавад. Қобили зикр аст, ки судҳои ҳакамӣ бояд тамоми чораҳоро бинанд, то ки тарафҳои баҳс ба созиш биёянд. Дар асл ҳам ҳамин тавр ҳаст. Дар бисёр ҳолатҳо баҳс дар судҳои ҳакамӣ бо созиши тарафҳо анҷом меёбад.

Албатта, дар баъзе мавридҳо тарафҳо мумкин аст ба созиш наоянд. Дар ин ҳолат суди

ҳакамӣ қарори ниҳони худро қабул менамояд. Барои ба таври ихтиёрӣ иҷро намудани қарорҳои судҳои ҳакамӣ, тарафҳо пеш аз оғози муҳокимаи ҳакамӣ дар созишномаи ҳакамӣ дар ин бора қайд менамоянд.

Агар, қарори суди ҳакамӣ аз ҷониби тарафи дахлдор ба тариқи ихтиёрӣ иҷро карда нашавад, дар ин маврид тарафи ҳуқуқдор мувофиқи Кодекси муурофиавии граждани Чумхурии Тоҷикистон ба судҳои ноҳиявӣ (шаҳрӣ) барои ба тариқи маҷбурӣ иҷро кардани қарори суди ҳакамӣ муроҷиат менамояд. Суди ноҳиявӣ (шаҳрӣ) барои ба тариқи маҷбурӣ иҷро кардани қарори суди ҳакамӣ варақаи иҷро медиҳад ва тибқи он иҷрочиёни суд қарори суди ҳакаро ба иҷро мерасонанд [1, с. 32].

Дастгирии давлатии судҳои ҳакамӣ. Ҳамон тавре, ки дар боло ишора гардид яке аз асосҳои барпо намудани ҷомеаи шаҳрвандӣ ва давлати ҳуқуқбунёд ривочу раванк додани муносибатҳои хусусӣ, таҳкими ин муносибатҳо ва аз тарафи ҳуди субъектҳои муносибатҳои мазкур ҳаллу фасл намудани баҳсҳои мебошад, ки вобаста ба онҳо пайдо мешаванд. Дар ҷунин ҷомеаҳо давлат, мақомот ва шахсони мансабдори он ба ин масъалаҳо машғул намешаванд ва ба онҳо дахлат намекунад. Ба ибораи дигар масъалаҳои номбурда соҳаи манфиатҳои хусусӣ мебошад. Ҷунин механизмҳои давлатро аз ин масъалаҳо озод менамояд ва ба он имкон медиҳад, ки ба вазифаҳои “ҷонии” худ машғул шавад.

Ҳолатҳои номбаршуда давлатро ҳавасманд менамоянд, ки механизми алтернативии ҳалли ин баҳсҳо ҳамаҷониба дастгирӣ намояд.

Аз ҷониби дигар, давлат заминаҳои ҳуқуқи ташкил ва фаъолияти судро ба воситаи қабули қонунҳо ва дигар санадҳои дахлдори ҳуқуқӣ муҳайё месозад. Инҷунин иҷроии маҷбурии қарорҳои судҳои ҳакаро аз тариқи судҳои давлатӣ таъмин мекунад.

Ин принсипҳо ва дигар хусусиятҳои судҳои ҳакамӣ бартариини онҳо ро нишон медиҳанд. Ба ин бартариини мансубанд:

- сарфаи маблағҳои тарафҳои баҳс, зеро пардохтҳо ва дигар хароҷот дар судҳои ҳакамӣ назар ба судҳои давлатӣ хеле кам мебошад;
- тарафҳои баҳс ҳакамони суди ҳакаро вобаста ба эътиқоди ботинии худ мустақилона интиҳоб менамоянд;
- дар муддати кӯтоҳ барраси шудани баҳс дар судҳои ҳакамӣ;
- ба тариқи сода барраси шудани баҳс дар судҳои ҳакамӣ, зеро судҳои ҳакамӣ ба меъёрҳои қонунгузори муурофиавии граждани ва ё иқтисодӣ вобаста нестанд;
- кӯшиши ҳама тарафаи судҳои ҳакамӣ барои ба созиши ошӣ овардани тарафҳои баҳс;
- ба тариқи ихтиёрӣ иҷро намудани аксарияти қулли қарорҳои судҳои ҳакамӣ.

Ҳамин тавр бояд қайд намуд, ки судҳои ҳакамӣ яке аз шакли муҳим ва ташаккулёфтаи алтернативии ҳалли баҳсҳои иқтисодӣ ва граждани дониста шуда, дар Чумхурии Тоҷикистон асоси ҳуқуқи фаъолияти онҳо, яъне Қонуни Чумхурии Тоҷикистон «Дар бораи судҳои ҳакамӣ» қабул гардидааст.

Пайнавишт:

1. *Ализода Зариф ва диг. Тафсири Қонуни Чумхурии Тоҷикистон «Судҳои ҳакамӣ». – Душанбе: 2011. - 164 с.*
2. *Болтуев С.Ш. Муурофиаи граждани. Қисми умумӣ. – Хуҷанд: Ношир, 2019. – 384с.*
3. *Забегайло С.Г. Взаимодействие третейских судов и судов общей юрисдикции // Вестник Омского университета. Серия «Право». – 2010. №2 (23). – С.122-133.*

-
4. Летута Т.В. Понятие, правовая природа третейского суда // Вестник университета имени О.Е. Кутафина (МГЮА). – 2016. №10. – С.76-83.
 5. Каса И.Р. К вопросу о компетенции третейского суда // Образование и право. Юридические науки. – 2017. № 12. – С.127-133.
 6. Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи судҳои ҳакамӣ» // Ахбори Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, с. 2008, №1, қ. 2, мод. 10, Қонуни ҶТ аз 03.07.12, №862.
 7. Прохоренко В.В. Третейские суды в России // <http://www.auditirium.ru/boors>. (санаи муроҷиат: 12 майи соли 2021).

Reference Literature:

1. Alizoda Zarif et alia. Commentaries to Tajikistan Republic Law “Arbitration Tribunals”. - Dushanbe: 2011. - 164 pp.
2. Boltuev S.Sh. Civil Trial. General part. - Khujand: Publisher, 2019. – 384 pp.
3. Zabegailo S.G. Interaction between Arbitration Tribunals and Common Jurisdiction // Bulletin of Omsk University. Series “Law”. - 2010. № 2 (23). - pp. 122 - 133.
4. Letuta T.V. Concept, Legal Nature of Arbitration Tribunals // Bulletin of Moscow State Law Academy named after O.E. Kutafin. – 2016, № 10. - pp. 76 - 83.
5. Kasa I.R. To the Issue of Authorization of Arbitration Tribunals for certain Actions // Education and Law. Juridical Sciences. – 2017, № 12. - pp. 127 - 133.
6. Tajikistan Republic Law “On Arbitration Tribunals” // Bulletin of Tajikistan Republic Majlis Oli (Supreme Council), 2008, No. 1, Part 2, article 10, TR Law from 03.07.12, № 862.
7. Prokhorenko V.V. Arbitration Tribunals in Russia // <http://www.auditirium.ru/boors>. (Date of appeal: 12.05.2021).